

[Ninna Pedersen]

der; her tænkes også på § 69. Loven er således blevet et sikkerhedsnet for velhavere i stedet for en sociallovgivning.

Loven er også blevet et glimrende redskab for pressionsgrupper og samtidig et redskab til ødelæggelse af dansk demokrati, idet pressionsgrupperne efterhånden styrer dansk politik. Det gælder ikke mindst ude i kommunerne, hvor det såkaldte gode nærdemokrati er blevet en byrde for demokratiet i stedet for en hjælp til hele befolkningen, idet pressionsgrupperne udnytter nærdemokratiet til at tilkæmpe sig den reelle magt, for kommunalpolitikere vil jo gerne genvælges.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Ja, kommunalpolitikere og folketingsmedlemmer, hvad enten de er fra fremskridtspartiet eller fra andre partier, vil selvfølgelig gerne genvælges, deri har fru Ninna Pedersen ganske ret.

Og så vil jeg i øvrigt sige, at jeg ikke overhovedet kan tilslutte mig nogen af de udtryk og formuleringer, fru Ninna Pedersen anvendte her i sidste omgang.

Nu kan jeg jo ikke vide, om fru Ninna Pedersen bare var høflig, da hun takkede for mit positive svar, for jeg opfattede det ikke som særlig positivt. Jeg opfattede det som en tilkendegivelse af, at vi kigger på alle de forslag, der er kommet ind fra kommunerne, men jeg tog overhovedet ikke stilling til, hvad vi ville mene om dem.

Maisted (FP):

Jeg synes nok, at socialministeren strammer den lidt.

Når der bliver stillet et spørgsmål af et folketingsmedlem, også af et nyt folketingsmedlem, så bør ministeren besvare dette spørgsmål.

Jeg forstod også ministerens første indlæg sådan, at man også ville se på, hvor man kunne foretage besparelser for § 37's vedkommende, og ikke sådan, at det havde ministeren aldrig drømt om at røre ved.

Socialministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er nu engang sådan her i folketinget, at ministrene ikke kontrollerer de spørgsmål, der bliver stillet, og at folketingsmedlemmerne ikke kontrollerer de svar, der bliver givet.

Det vil sige, at jeg må give det svar, som jeg synes er rimeligt, på dette spørgsmål.

Det, jeg sagde til fru Ninna Pedersen, var, at vi havde fået et helt katalog over forskellige besparelsesmuligheder, heri indgik § 37, og vi var i færd med at kigge på alle de besparelsesforslag. Dermed har jeg hverken taget stilling til, om vi vil foreslå besparelser på dette område eller vi ikke vil.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Skriftligt besvarede spørgsmål:

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Fra de pågældende ministre er modtaget skriftlig besvarelse af spørgsmål stillet af følgende medlemmer af folketinget:

Glistrup: spm. nr. 161, 207-208, 225, 232 og 251

Tyroll: spm. nr. 169 og 228

Gammelgaard: spm. nr. 220

Poulsgaard: spm. nr. 222 og 244

Ole Bernt Henriksen: spm. nr. 223

Alfred Hansen: spm. nr. 226

Askjær Jørgensen: spm. nr. 229

Berthard Baunsgaard: spm. nr. 230 og 234

Arne Bjerregaard: spm. nr. 231

Bertel Haarder: spm. nr. 238-239

Spm. nr. 161

Til *undervisningsministeren* (12/12 79) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan ligger det med at hæve arbejdsløshedsunderstøttelse og samtidig være studerende?«

Begrundelse

Det er jo helt oplagt, at hvis man starter med at studere og så bare går hen og siger, at man vil have arbejdsløshedsunderstøttelse i stedet for at nøjes med den uddannelsesstøtte, som dels er ca. 70 pct. mindre og dels i vidt omfang tilbagebetalingspligtig, kommer man ikke godt af sted med sit eksperiment.

Det, der imidlertid søges belyst ved spørgsmålet, er, hvordan man ad andre veje kan kringlesig ind på at malke staten for de 70.000-80.000 kr. om året, som arbejdsløs-